

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Czene István ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Pál Gyuláné dr. ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen közgyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. március 7. napján kelt 7.P.22.166/2010/6. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2005. április 3-tól 2009. március 7. napjáig az alperes elnöke volt. Az alperes közgyűlése - a fegyelmi bizottság javaslata alapján - a felperest a 67/2009. számú határozatával kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta. A felperes a közgyűlés határozatát keresettel támadta, melyet a Z Megyei Bíróság P.22.268/2009/8. számú ítéletével megsemmisített és új határozat hozatalát rendelte el, mert az alperes a fegyelmi eljárás lefolytatása során eljárási szabálysértéseket követett el.

A fenti bírósági ítélet kézhezvétele után az alperes elnöke 2010. szeptember 7-én a fegyelmi eljárást ismételten megindította, a fegyelmi bizottságot az eljárás lefolytatására hívta fel, s erről a felperest értesítette. A fegyelmi bizottság 2010. október 4. napjára tűzött ki újabb tárgyalást, amelyről szóló értesítés kézhezvétele után a felperes elfogultsági bejelentéssel élt a fegyelmi bizottság elnöke, K.J. ellen. Bejelentését az ahhoz csatolt, K.J. által 2010. június 2. napján írt levélre alapította,

amely szerint „Nagyon megbántam, hogy tegnap kezet fogtam veled a bíróságon. Többé nem teszem. K.J.”

Az alperes intéző bizottsága az elfogultsági bejelentésre tekintettel 2010. október 4-én ülést tartott, amelyen K.J-t meghallgatta, s ennek alapján megállapította, hogy K.J. elfogulatlanul végzi a munkáját", ezért az elfogultsági kifogást elutasította.

Az alperes fegyelmi bizottsága K.J. elnök vezetésével a fegyelmi eljárást a felperessel szemben lefolytatta és az 1-18/2010. számú iratában az alperes közgyűlésének javasolta, hogy a felperest kizárás fegyelmi büntetéssel sújtsa. A fegyelmi bizottság öt pontban részletezte a felperes terhére rótt fegyelmi vétségeket.

Az alperes közgyűlése 2010. november 12-én megtartott közgyűlésén a felperest kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta. A fegyelmi határozat indokolása szerint az alperes fegyelmi bizottsága által lefolytatott fegyelmi vizsgálat során bebizonyosodott, hogy a felperes olyan, a fegyelmi szabályzat II. fejezet 3.§ b-c. és f) pontjai szerinti súlyos fegyelmi vétségek sorozatát követte el, amelyek miatt - a fegyelmi bizottság javaslatát elfogadva - a közgyűlés többségi szavazással kizárás fegyelmi büntetés kiszabását látta indokoltnak.

Az alperes az első fegyelmi eljárás megindításával egyidejűleg feljelentést tett a felperes ellen a fegyelmi határozat alapjául szolgáló cselekmények miatt. A feljelentés alapján a büntető eljárás jelenleg is folyamatban van.

A felperes keresetében az alperes közgyűlésének kizárást kimondó fegyelmi határozatának a hatályon kívül helyezését kérte, mert a bejelentése ellenére a fegyelmi bizottság elnöke vezetésével került lefolytatásra a fegyelmi eljárás, s emiatt a fegyelmi eljárásban semmilyen módon nem kívánt részt venni. Hivatkozott a keresetlevélben arra is, hogy a fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően a fegyelmi vétség elkövetése óta egy év már eltelt, illetve a fegyelmi jogkör gyakorlójának több, mint három hónapja volt tudomása a fegyelmi vétség elkövetéséről, ezért a cselekmények elévültek, ezen kívül pedig mivel büntető eljárás is indult, szükségtelen volt a fegyelmi eljárás lefolytatása. Mindezekre tekintettel a vadásztársaság megsértette az egyesületi törvényben, valamint a társaság alapszabályában és fegyelmi szabályzatában foglaltakat. Ezért a meghozott kizárást kimondó közgyűlési határozat jogszabálysértő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes elnökének felkérésére az ellenőrző bizottság 2009. április 30. után kezdte meg a cselekmények kivizsgálását, majd 2009. május 28-án készült jegyzőkönyv alapján került elrendelésre a fegyelmi eljárás, így az elévülés nem következhetett be. Hivatkozott arra is, hogy a felperes elfogultsági bejelentésére tekintettel az eljárást szabályszerűen lefolytatták, a bejelentést azonban alaptalannak találták.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította azt, hogy az intéző bizottság az alperes fegyelmi szabályzatában foglaltak szerint az eljárást lefolytatta és 10/2010. számú határozatával a felperes elfogultságát kifogását elutasította. A felperesnek módjában állt volna ezt a határozatot bíróság előtt 30 napon belül megtámadni, de - külön megtámadás hiányában - a fegyelmi eljárás keretébe tartozóként felülvizsgálta e határozatot és megállapította, hogy az megfelel a jogszabályi előírásoknak és a felperes belső szabályzatainak. Az elévülésre való hivatkozást is alaptalannak találta, figyelemmel arra, hogy a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló cselekmények miatt büntető eljárás indult a felperessel szemben, az jelenleg is folyamatban van, így az alperes fegyelmi szabályzatának 12.§ (2) bekezdése értelmében az elévülés szóba sem kerülhet, miután a fenti szabály szerint az elévülés a büntető eljárás jogerős befejezésekor kezdődik.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése, az alperes határozatának megsemmisítése érdekében a felperes fellebbezett. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a fegyelmi eljárás megindításával egyidejűleg került sor a büntető eljárás elrendelésére, mert a fegyelmi eljárást az alperes 2009. június 29-én rendelte el, míg a büntető feljelentésre 2009. november 23-án került sor. A büntető eljárás megindulásának kezdetétől függetlenül is vizsgálni kellett volna a fegyelmi eljárás megindítását megelőzően az elévülés bekövetkeztét. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna az elfogultsági kifogással kapcsolatos bejelentését, mert az intéző bizottság határozata a fegyelmi eljárás részeként került meghozatalra.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti döntése alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg és azokból helyes jogi következtetéseket vont le.

Az 1989. évi II. törvény (Etv.) 10.§-ának (1) bekezdése értelmében a felperes keresete akkor lehet alapos, ha a felperest az egyesületből kizáró határozat törvénysértő. A társadalmi szervezet határozata akkor törvénysértő, ha valamely jogszabályi rendelkezésbe ütközik vagy - az állandósult ítélkezési gyakorlat szerint - ha az alapszabály vagy belső szabályzat valamely rendelkezésével ellentétes. Végül megállapítható a törvénysértés akkor is, ha a határozat az alapszabály olyan rendelkezésén alapul, amely ellentétben áll valamely jogszabállyal.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor, amikor azt vizsgálta, hogy az alperes eljárása megfelelt-e az irányadó jogszabályoknak, az alapszabály és a fegyelmi szabályzat rendelkezéseinek.

A felperes elfogultsági bejelentésével kapcsolatban helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes fegyelmi szabályzatának 9.§-a szerint megfelelően járt el az alperes és vizsgálta a felperes elfogultsági bejelentését.

Téves az a fellebbezési érvelés, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az elfogultsági bejelentésével kapcsolatban hozott alperesi határozatot. A rendelkezésre álló adatok alapján azonban nem volt megállapítható, hogy az intéző bizottság az elfogultsági kifogás elutasítására vonatkozó határozatát jogszabályt (szabályzatot) sértő módon hozta volna meg. Az intéző bizottság a rá irányadó szabályok szerint K.J. fegyelmi bizottsági elnököt meghallgatta, aki olyan nyilatkozatot tett, hogy képes az ügyben elfogulatlanul eljárni, ezzel szemben a felperes bejelentéséhez csatolt levél tartalma nem bizonyította egyértelműen az elfogultságát. A felperes pedig már az elfogultsági bejelentésről szóló iratában tájékoztatta arról az alperest, hogy a fegyelmi eljárásban nem kíván részt venni. Bejelentésében - a keresetlevélben tett állításával ellentétben - nem arra hivatkozott, hogy az elfogultság miatt marad távol, hanem arra, hogy álláspontja szerint felesleges az adott eljárás lefolytatása, amely állásponttal a felperes magát fosztotta meg a védekezés lehetőségétől.

Nem állapítható meg a felperes terhére rótt cselekmények elévülése sem, figyelemmel arra, hogy - az elsőfokú ítéletben kifejtettek szerint - a felperessel szemben valamennyi felrótt cselekmény miatt büntető eljárás indult, így az alperes fegyelmi szabályzatának 12.§ (2) bekezdése az elévülést kizárja. Nem áll rendelkezésre a büntető eljárás megindulásának időpontjára vonatkozó adat, azonban az tény, hogy jelenleg a felperessel szemben valamennyi terhére rótt cselekmény miatt a büntető eljárás folyamatban van, ezért a fegyelmi eljárás lefolytatását kizáró elévülés nem következhetett be. A keresettel támadott határozat meghozatalára 2010. november 12-én került sor, amely a felperes állítása szerint is a büntető eljárás ideje alatt történt. A büntető eljárás megindulása pedig - ahogy erre az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott - kizárja a 12.§ (1) bekezdésének alkalmazását. Nincs ugyanis olyan rendelkezése az alperes fegyelmi szabályzatának, amely az (1) bekezdés szerint bekövetkezett elévülés esetén a (2) bekezdés alkalmazását kizárná. Azt a fellebbezési érvelést pedig amely szerint „ha a büntető eljárás miatt az elévülés kezdő időpontja még nincs meg, az eljárást - az elévülés vizsgálatának hiányában - a jelenlegi formájában nem lehet lefolytatni” a másodfokú bíróság nem tudta értelmezni.

Megjegyzi egyébként a másodfokú bíróság, hogy a fegyelmi szabályzat 12.§-ának (1) bekezdése értelmében sem következett be egyetlen cselekménnyel kapcsolatban sem az elévülés, hiszen a felperes terhére rótt cselekmények közül a 2-5. pontig felsoroltak 2009. elején történtek, míg az 1. pontban írt cselekmény elkövetésének időpontja nem állapítható meg, ezért az 1.§ b) pontja lenne az irányadó az elévülés megállapítására, amelyet pedig kizár, hogy a vadásztársaság elnöke - aki a szabályzat 11.§ (2) bekezdése szerint a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult (a felperes ekkor már nem volt az alperes elnöke, ezért nem a közgyűlés hatáskörébe tartozott az eljárás elrendelése) - 2009. április elején került

megválasztásra, s az attól számított 3 hónapon belül a fegyelmi eljárás elrendelésre került.

Nem állapítható meg tehát olyan jogszabálysértés, amelyre tekintettel a keresettel támadott határozat törvénysértőnek lenne minősíthető, ezért helyes az elsőfokú bíróság keresetet elutasító érdemi döntése.

A kifejtett indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni.

Az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése alapján, a 4/A.§ szerint általános forgalmi adóval növelt összegben állapította meg.

A másodfokú bíróság a felperes ítélete ellen benyújtott fellebbezését a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének *f)* pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, figyelemmel arra is, hogy tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte.

P é c s , 2011. május 27.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró